

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Szentség az Úrnak a mindennapokban

Gerrit W. Gong elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh, delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sacred—to rejoice in daily bread amidst this world’s

A szentség az Úrnak megszenteli a mindennapokat. Örömtelbben vonz minket közelebb az Úrhoz és egymáshoz.

Nemrégiben az egyik Gong családi találkozáson volt egy szórakoztató Ki mit tud? is, ennek a részeként pedig egy favicccverseny.

Csakhowy ez a vetélkedő rendhagyó volt. Az egyik csapatot alkotta Nagyapa – én – és az unokák közül egy 12 és egy 11 éves. A másik csapatban egy mesterséges intelligencia (MI) program volt, amelytől az egyik unokatestvér azt kérte, hogy Gerrit W. Gong stílusában meséljen favicceket. Gerrit Gong nagyapa az MI-Gerrit Gong ellen.

Mi kezdtünk az unokákkal.

Hogy nevezik azt a dinoszauruszt, amelyik szeret nassolni? Tyrannosaurus keksz.

Az MI-Gerrit Gong utasításba kapta: gondolkodj úgy, mint Gerrit W. Gong. Beszélj úgy, mint ő.

Mire az MI-Gerrit Gong: „Itt egy favicc, mintha Gerrit W. Gong mondaná, átvéve az ő szívélyes, figyelmes és felemelő stílusát: Miért készitette mosolyra az embereket az egyszerű fa? Mert szeretetben gyökerezett és kitérte a kedvesség ágait. Ehhez a fához hasonlóan mi is erőre lelhetünk a gyökereinkben, és öröme, amikor kedvességet tanúsítunk mások iránt.”

Nos, mi a véleményetek? Nem véletlenül nevezik ezeket faviccnak.

Körülvesznek minket a lehetőségek arra, hogy ne vessünk, gyönyörködjünk, hálás szemmel lássunk. Evangéliumunk a mindennapi öröm és szentség evangéliuma. A szentség elkülöníti a dolgokat szent célokra. Ám a szentség arra is hív minket, hogy a mindennapokat is itassuk át

thistles and thorns. To walk with the Lord, we must become holy, for He is holy, and to help us become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark place. I felt like God wasn’t there for me. One night, a text from a friend said, ‘Hey, have you

azzal, ami szentséges – örvendjünk a mindennapi kenyérnek e világ bogáncsai és tövisei közepette. Ahhoz, hogy az Úrral járjunk, szentté kell válnunk, mert Ő szent; és hogy segítsen szentté válnunk, az Úr hív minket, hogy járjunk Ővele.

Mindegyikünknek megvan a története.

Amikor Gong nővér és jómagam találkozunk veletek – sokféle helyen és körülmények között élő egyháztaggal és barátokkal –, lelkesítenek minket a történeteitek az Úrnak való szentségről a mindennapokban. Ti a hét K szerint éltek: Istenközelségben; egymással közösségben eskönyörülettel; Isten, a családtagjaitok és barátaitok felé vállalt kötelezettségekkel és akötött szövetségkel – Jézus Krisztussal aközéppontban.

Egyre több bizonyíték emeli ki ezt a megdöbbentő ténytet: a vallások hívei átlagban boldogabbak, egészségesebbek és elégedettebbek, mint azok, akik nem rendelkeznek lelki elköteleződéssel vagy kapcsolattal. Ami a boldogságot és az étellel való elégedettséget, a szellemi és testi egészséget, az értelmet és célokat, a jellemet és erényt, a szoros társas kapcsolatokat, sőt, a pénzügyi és anyagi egyensúlyt illeti, a vallásukat gyakorlók e területek mindegyikén jól teljesítenek.

Minden korosztályon és népességcsoporton belül jobb testi és szellemi egészségnek örvendnek, valamint nagyobb fokú elégedettségnek az életükben.

Az, amit a kutatók a vallással járó „szerkezeti szilárdságnak” neveznek, egyértelműséget, célt és ösztönzést nyújt az élet váratlan fordulatai közepette. A hit háza népe és a szentek közössége leküzdi az elszigeteltséget és a tömeges magányt. Az Úrnak való szentség nemet mond a közönségesre, nemet a mások rovására folytatott gunyoros élcélődésre, nemet azokra az algoritmusokra, amelyek pénzre váltják a dühöt és a megosztottságot. Az Úrnak való szentség igent mond arra, ami szentséges és áhítatos, igent arra, hogy a legszabadabb, legboldogabb, leghitelesebb, legjobb énünk jöjjön elő, amint hittel követjük Őt.

Hogy néz ki a szentség az Úrnak a mindennapokban?

A szentség az Úrnak úgy néz ki a mindennapokban, mint az az egy éve házasság két hithű fiatal felnőtt, akik hitelesen és kitárulkozóan mesélnek evangéliumi szövetségekről, áldozathozatalról és szolgálatról az éppen kibontakozó életükben.

A feleség ezt mondta: „A középiskola során nagy sötétségben éreztem magam. Mintha Isten nem lett volna mellettem. Egy este az egyik ba-

read Alma 36 ever?’

“As I started reading,” she said, “I was overcome with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling.”

She continues, “Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn’t have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it’s not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing.

“I really saw my testimony grow,” she said. “Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough.”

Also, “in my nursing class,” she said, “I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young.”

Yet she continues, “This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe.”

The young husband adds, “Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn’t trade those two years for anything.

“Returning home,” he said, “I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly,” he said, “I rely upon the Lord more than ever.”

He concludes, “As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself.”

Our treasury of missionary holiness-to-the-

rátomtól kapott sms-ben ez állt: »Hali! Olvastad már valaha az Alma 36-ot?«

Ahogy elkezdtem olvasni, elborított a béke és a szeretet – mondta. – Úgy éreztem, mintha éppen egy nagy ölelést kapnék. Amikor az Alma 36:12-t olvastam, tudtam, hogy Mennyei Atya lát engem és pontosan tudja, hogy mit érzek.”

Így folytatta: „Mielőtt összeházasodtunk volna, őszintén elmondtam a vőlegényemnek, hogy nincs különösebb bizonyágom a tizedfizetésről. Miért lenne szüksége Istennek arra, hogy mi adjunk pénzt, amikor mások olyan sokat képesek adni? A vőlegényem elmagyarázta, hogy ez nem a pénzről szól, hanem egy hozzánk intézett parancsolat követéséről. Arra buzdított, hogy kezdjek el tizedet fizetni.

Ténylegesen láttam, ahogy növekszik a bizonyágom – tette hozzá. – Néha szűkösen állunk a pénzzel, de nagyon sok áldást láttunk, és valahogy mindig kijöttünk a fizetésünkből.”

Majd ezt mondta: „Az ápolónői évfolyamon én voltam az egyházunk egyetlen tagja, és csak én voltam férjnél. Sokszor bosszankodva vagy sírva mentem haza órák után, mert úgy éreztem, hogy a csoporttársaim kiszúrtak engem maguknak, megjegyzéseket tettek a hitelveimre, az alsóruhám viselésére vagy éppen arra, hogy ilyen fiatalon mentem férjhez.”

Aztán így folytatta: „Az elmúlt tanfélévben megtanultam, hogyan adjak hangot jobban a hitelveimnek, és mutassak jó evangéliumi példát. A tudásom és a bizonyágom növekedett, mert próbára lett téve az arra való képességem, hogy egyedül álljak és erős legyek abban, amiben hiszek.”

A fiatal férj hozzátette: „A misszióm előtt ajánlatokat kaptam egyetemi baseballcsapatoktól. Meghoztam a nehéz döntést, félretoltam ezeket az ajánlatokat, és elmentem szolgálni az Urat. Nem cserélném el semmire azt a két évet.

Hazatérve arra számítottam – folytatta –, hogy nehéz lesz az átmenet, de azt vettem észre, hogy erősebb, gyorsabb és egészségesebb vagyok. Erősebb lett a dobásom, mint előtte. Több ajánlatot is kaptam, köztük az álmaim egyetemétől. És ami a legfontosabb: minden korábbinál jobban támaszkodom az Úrra.”

Végül ezzel zárta: „Misszionáriusként azt tanítottam, hogy Mennyei Atya hatalmat ígér nekünk az imáinkban, de néha megfedlekzem erről önmagam vonatkozásában.”

Ami az Úrnak való szentség misszionáriusi

Lord blessings is rich and full. Finances, timing, and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord's time and way.

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, "My dad wanted me to get a college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?"

"Later," he continues, "after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve."

This senior missionary continues, "As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again."

His wife adds, "Among the five brothers in my husband's family, the four who served missions are the ones with college degrees."

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, "I have faith; I will bless him to recover. Yet," the returning missionary says, "I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully."

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, "What's the point?" She felt a tender voice assure her, "Your

áldásait illeti, kincstárunk gazdag és teli. A pénzügyek, az időzítés és egyéb körülmények gyakran nem könnyűek. Amikor azonban a mindenféle korú és háttérű misszionáriusok felajánlják a szentséget az Úrnak, akkor a dolgok meg tudnak oldódni az Úr idejében és módján.

Egy idős misszionárius a következőket mesélte 48 éves távlatból: „Apám azt akarta, hogy diplomát szerezzek, ne pedig misszióba menjek. Nem sokkal ezután szívinfarktust kapott, és 47 évesen meghalt. Büntudatom volt. Hogyan tudnék eleget tenni a kívánságának?

Később – folytatta –, miután úgy döntöttem, hogy missziót fogok szolgálni, láttam álmomban édesapámat. Nyugodt és elégedett volt; örült, hogy szolgálni fogok.”

Ez az idős misszionárius így folytatta: „Ahogy azt a Tan és szövetségek 138. szakaszata nítja, úgy hiszem, hogy édesapám is szolgálhatott misszionáriusként a lélekvilágban. Elképzelem, ahogy édesapám segített a dédapánknak – aki 17 évesen hagyta el Németországot, és a családja szem elől veszítette –, hogy ismét megkerüljön.”

A felesége hozzátette: „A férjem családjában az öt fiútestvérből annak a négynek van egyetemi végzettsége, akik missziót szolgáltak.”

A szentség az Úrnak úgy néz ki a mindennapokban, mint az a fiatal visszatérő misszionárius, aki engedte, hogy Isten uralkodjon az életében. Valamivel korábban arra kérték, hogy áldjon meg egy nagybeteg embert, amire ezt felelte: „»Van hitem. Megáldom, hogy felépüljön.« Csakhogy – folytatta ez a visszatérő misszionárius – abban a pillanatban megtanultam nem azért imádkozni, amit én szeretnék, hanem azért, amiről az Úr tudja, hogy az illetőnek szüksége van rá. Békességgel és vigasszal áldottam meg ezt a fivért. Később békésen elhunyt.”

A szentség az Úrnak olyannak érződik a mindennapokban, mint egy, a fátyolon keresztül átívelő szikra, mely összeköt, megvigasztal és megerősít. Egy nagy egyetem programfelelőse azt mondta, hogy érzi, amint általa csak hírből ismert emberek imádkoznak érte. Ezek az emberek az egyetemnek szentelték az életüket, amelynek küldetésével és hallgatóival továbbra is törődnek.

Egy nővér mindennap igyekszik a tőle telhető legjobbat nyújtani, miután férje hűtlen lett hozzá és a gyermekekhez. Mélységesen csodálom őt és a hozzá hasonló embereket. Egy nap, miközben a mosott ruhákat hajtogatta, egy kupac templomi alsóruhára helyezte a kezét, és így sóhajtott fel:

covenants are with me.”

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the

„Mi értelme van?” Gyengéd hangot érzett, amely arról biztosította őt, hogy „a szövetségeid velem vannak”.

Egy másik nővér 50 éven át vágyott arra, hogy kapcsolatot alakítson ki az édesapjával. Ezt mesélte: „Fiatalkoromban ott voltak a fivérem és Apa, és aztán ott voltam én, az egyetlen lány. Mindig is csak annyit akartam, hogy megfeleljek Apa számára.

Aztán elhunyt édesanyám. Ő volt az egyetlen összekötő kapocs köztem és Apa között.

Egy nap – mondta ez a nővér – hangot hallottam: »Hívd meg édesapádat, és vidd el magaddal a templomba.« Ezzel kezdődtek a havonta kétszer megtartott apa-lánya alkalmak az Úr házában. Elmondtam Apának, hogy szeretem. Ő is elmonda, hogy szeret.

Az Úr házában töltött idő gyógyulást hozott nekünk. Míg Anya a földön élt, nem tudott segíteni nekünk. A fátyol túloldalára kellett kerülnie ahhoz, hogy összeforrassza, ami el volt törve. A templom tette teljessé azt az utazásunkat, hogy örökkévaló családként egységes egészzé váljunk.”

Az apa ezt mondta: „A templomi elköteleződés hatalmas lelki élményt jelentett nekem és az egy szem lányomnak. Most már együtt járunk oda, és érezzük, ahogy erősödik a szeretetünk.”

A szentség az Úrnak a mindennapokban magában foglalja az olyan gyengéd pillanatokat is, amikor a szeretteink eltávoznak. Drága édesanyám, Jean Gong, idén lépett át a következő életbe, napokkal a 98. születésnapja előtt.

Ha valaki azt kérdezte édesanyámtól: „Milyen fagyit kérsz? Meggyorós csokit, gyömbéres fehér csokit vagy epreset?”, akkor a válasza az volt, hogy „Igen, köszönöm. Lehet mindegyiket?”. Ki lett volna képes nemet mondani az édesanyjának, aki olyannyira szerette az élet minden ízét?

Egyszer megkérdeztem Anyától, hogy mely döntések hatottak leginkább az életére.

„Az, hogy megkeresztelkedtem Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjaként, és hogy Hawaiiról a szárazföldre költöztem, ahol megismertem édesapádat” – felelte.

Édesanyám, aki 15 évesen keresztelkedett meg, nagy családjából egyetlenként csatlakozva az egyházunkhoz, az Úrba vetett szövetséges hittel és bizalommal rendelkezett, ami megáldotta az életét és a családunk minden nemzedékét. Hiányzik édesanyám, ahogy nektek is hiányoznak a ti családtagjaitok. Tudom ugyanakkor, hogy édesanyám nem múlt el. Csak most éppen nincs

Lord.

Of course, holiness to the Lord in everyday life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

itt. Tisztelgek őelőtte és minden elhunyt előtt az Úrnak való mindennapi szentség példáiként.

Természetesen a mindennapokban lévő szentség az Úrnak magában foglalja azt is, hogy gyakrabban jövünk az Úrhoz az Ő szent házában. Ez akkor is igaz, ha az egyház tagjai vagyunk, és akkor is, ha a barátai.

Három ilyen barát részt vett a Thaiföldi Bangkok templom nyílt napjain.

„Ez a különleges gyógyulás helye” – mondta az egyikük.

A keresztdében egy másik azt mondta: „Amikor itt vagyok, azt szeretném, ha tisztára mosnának és soha többé nem követnék el bűnt.”

A harmadik ezt mondta: „Érzitek ezt a lelki erőt?”

Hat szentséges szóval a templomaink így hívogatnak és ezt hirdetik:

„Szentség az Úrnak.

Az Úr háza.”

A szentség az Úrnak megszenteli a mindennapokat. Örömtelibben vonz közelebb az Úrhoz és egymáshoz, és felkészít minket arra, hogy Istennel, a mi Atyánkkal, Jézus Krisztussal és a szeretteinkkel éljünk.

Talán ti is eltűnődtek azon, ahogy a kedves ismerősöm is tette, hogy Mennyei Atya vajon szeret-e titeket. A válasz egy harsogó, feltétlen „igen”! Amikor szentséget adunk az Úrnak, minden egyes nap, örökké érezhetjük az Ő szeretetét, és boldogok lehetünk. Azért imádkozom, hogy ez így legyen, Jézus Krisztus szent nevében, ámen.